

61970J0015

**HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 18 NOIEMBRIE 1970***

Amedeo Chevalley

împotriva

Comisiei Comunităților Europene

Cauza 15/70

În cauza 15/70

AMEDEO CHEVALLEY, cu domiciliul în Torino, asistat de G. G. Stendardi, de la baroul din Milano, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul lui Ernest Arendt, 34 , rue Philippe-II,

reclamant,

împotriva

COMISIEI COMUNITĂȚILOR EUROPENE, Bruxelles, reprezentată prin consilier juridic, Armando Toledano-Laredo, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul consilierului juridic, Emile Reuter, 4, boulevard Royal,

pârâtă,

având ca obiect o acțiune întemeiată pe articolul 175, în subsidiar pe articolul 173 din Tratatul CEE, pentru constatarea faptului că pârâta a încălcat dispozițiile tratatului prin neadoptarea unei decizii solicitate de către reclamant,

CURTEA,

compusă din R. Lecourt, președinte, A. M. Donner și A. Trabucchi, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars și P. Pescatore (raportor), judecători,

avocat general: A. Dutheillet de Lamothe,
grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1. Întrucât, prin acțiunea depusă la 13 aprilie 1970, reclamantul, proprietarul unor terenuri agricole în Italia, a introdus o cerere întemeiată pe articolul 175 din Tratatul CEE pentru constatarea

* Limba de procedură: italiana.

faptului că pârâta a încălcat dispozițiile tratatului prin neadoptarea unei decizii solicitată de către acesta;

2. întrucât această decizie ar fi constat în stabilirea modalităților care trebuie urmate de către reclamant în redactarea contractelor de închiriere ale fondurilor sale agricole în momentul în care proiectul de lege privind modul de stabilire a chiriilor în cazul terenurilor agricole, adoptat de către Senatul Republicii Italiene, ar fi devenit lege;
3. întrucât pârâta a solicitat Curții, în temeiul articolului 91 din regulamentul de procedură, să se pronunțe cu privire la admisibilitatea acțiunii fără a se angaja în dezbaterea fondului;
4. întrucât, în urma acestei excepții, reclamantul a solicitat Curții, în subsidiar, să examineze admisibilitatea acțiunii sale din punct de vedere al articolului 173 din tratat, deoarece Comisia, ca răspuns la solicitarea care i-a fost adresată, i-a adus la cunoștință „că, în cazul de față, niciun act nu trebuie adoptat” în privința reclamantului;

Cu privire la calificarea acțiunii

5. Întrucât excepția de inadmisibilitate se întemeiază, în esență, pe motivul că nu există un act care să poată forma obiectul unei acțiuni în temeiul articolului 175;
6. întrucât noțiunea actului care poate da naștere unei acțiuni este identică la articolele 173 și 175, cele două dispoziții făcând referire la aceeași acțiune în justiție;
7. întrucât nu pare necesar, în scopul adoptării unei decizii privind excepția de inadmisibilitate, să se determine natura acțiunii cu privire la cele două dispoziții invocate de către reclamant;

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

8. Întrucât reclamantul a solicitat Comisiei să se pronunțe cu privire la comportamentul pe care acesta ar trebui să îl adopte în prezența unui eventual conflict între legislația națională și anumite dispoziții ale dreptului comunitar în cazul în care proiectul de lege vizat de către acesta ar deveni o lege aplicabilă în Republica Italiană;
9. întrucât, în cursul judecății, acesta a precizat că a solicitat Comisiei nu doar un simplu aviz, ci o „ordin” care are pentru acesta un efect obligatoriu, astfel încât măsura pe care Comisia ar fi refuzat să o adopte în această privință ar fi constituit o decizie în sensul articolului 189;
10. întrucât natura actului în litigiu depinde exclusiv de conținutul și de domeniul de aplicare al acestuia;
întrucât, solicitând Comisiei să adopte o decizie care să stabilească termenii și modalitățile care trebuie urmate în mod concret în atribuirea de contracte de închiriere, reclamantul solicita în realitate Comisiei nu o decizie în sensul articolului 189, ci un sfat privind comportamentul care trebuia adoptat în prezența unui eventual conflict între legislația națională și anumite dispoziții ale dreptului comunitar;
11. întrucât un astfel de act nu ar echivala cu o decizie, ci cu un aviz în sensul articolului 189 ultimul paragraf din tratat;

12. întrucât, pe de altă parte, adoptând măsura solicitată, pârâta ar fi fost determinată să examineze, în prealabil, dacă proiectul de lege în cauză este conform cu tratatul;
13. întrucât un astfel de punct de vedere nu poate fi considerat drept un act care poate forma obiectul unei acțiuni în temeiul articolului 175 al treilea paragraf;
14. întrucât, în consecință, refuzul explicit al Comisiei de a adopta o poziție nu poate forma obiectul unei acțiuni în temeiul articolului 173;
15. întrucât acțiunea trebuie, prin urmare, să fie respinsă ca inadmisibilă.
16. întrucât, în temeiul articolului 69 alineatul (2) din regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată;

întrucât reclamantul a căzut în pretenții;

pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

pe baza raportului judecătorului raportor;

după ascultarea observațiilor orale ale părților;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 173 și 175;

având în vedere Protocolul de stabilire a statutului Curții de Justiție a Comunității Economice Europene;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene, în special articolele 69-91,

CURTEA,

respingând orice alte concluzii, mai ample sau contrare, hotărăște:

1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă;

2) Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată.

Întocmită și pronunțată la Luxemburg, 18 noiembrie 1970.

Lecourt
Pescatore

Donner

Trabucchi
Mertens de Wilmars

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 18 noiembrie 1970.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt